

си Петра до събора, въ който присѣдствувахъ папскы-ты легенди (посланници) и вѣсточны-ты патрици, та да прѣдложи: кой отъ два-та прѣстола, Римскый ли или Цараградскый ще даде на Българы-ты Архыепископъ? Рѣшеніе - то на тоя въпросъ быде въ ползъ на Вѣсточнѣ-тѣ Чърквѣ: Императоръ Василій Македонскый принуди Патріарха Игнатіа да рѣкоположи за Българскы Патрикъ *Архыепископа Теофилакта*, който послѣ дойде въ Българіѣ съ нѣколко Гърцкы служители и имѣ прѣстола си въ Прѣлавѣ.

Въ врѣмя на Цариградскыя патрикъ Фотіа Гърцко-то духовенство захвана да извличя много злато и сребро изъ Българіѣ и да прави злоупотрѣбленія изъ между народа; затова Борисъ испѣди всичкы-ты Гърцкы священницы изъ Държавѣ-тѣ си и направи да ся отдѣли Българска-та Јерархія отъ Гърцкѣ-тѣ.

Новопросвѣщенный-тъ и родолюбивъ Българскый царъ освѣнь що ся трудеше да покрѣща народа си, грыжяше ся съврѣменно и да го просвѣти съ истинско ученіе. По нѣговѣ заповѣдь Св. Кирилъ и Методій прѣведохъ най-нуждны-ты книги отъ Св. Писаніе, та съ това дадохъ голѣмѣ леснинѣ народу да ся учи и просвѣщава на матерныя си языкъ, а отъ другѣ странѣ быдохъ причинѣ да ся захване Българска книжнина, за развиваніе на коѣто царь-тъ съ голѣмѣ ревность ся стараеше. И тѣй тя испослѣ ся обогати, та освѣнь дѣто послужи на Българскый народъ, быде за въ ползъ сѣтнѣ и на другы